

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแนวทางการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) ที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามหลักการบริหารของสถาบันการเงิน จำแนกตามประเภทสถาบันการเงินในประเทศ และสถาบันการเงินต่างประเทศ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประสานงานการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินที่ดำเนินธุรกิจภายในประเทศ จำนวน 145 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างใช้ Z - test การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS v.11

ผลการวิจัยพบว่าธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) ที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมประเภทอาหารและอาหารสัตว์ ธุรกิจอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุมัติสินเชื่อส่วนใหญ่คือ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ลักษณะผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภทเครื่องมือประกอบ มีรูปแบบการจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด วงเงินที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) 10 – 50 ล้านบาท เจ้าของธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป ธุรกิจอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีจำนวนคนงาน 30 – 50 คน มีแหล่งเงินทุนมาจากสถาบันการเงินในประเทศ ปัญหาส่วนใหญ่ที่ประสบในการบริหารงานและเป็นมูลเหตุให้มีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ คือปัญหาด้านการเงิน ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการปรับโครงสร้างหนี้โดยเฉลี่ย 1 – 3 ปี และผ่านกระบวนการใกล้เคียงการปรับโครงสร้างหนี้

แนวทางการจัดการด้านการตลาด ควรมีการกำหนดแผนการตลาดเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ควรปรับกลยุทธ์ทางการตลาดโดยค้นหาและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ด้านการผลิต ควรมีการผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาด และใช้กลยุทธ์ในการวางแผนการผลิตรวมโดยผลิตให้พอดีกับความต้องการ โดยเปลี่ยนแปลงอัตราการผลิตของโรงงาน ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ควรมีกระบวนการจัดองค์การโดยพิจารณาความรู้ความสามารถและความพร้อมของบุคลากร บุคลากรฝ่ายเทคนิคและฝ่ายการผลิตควรได้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ ด้านการเงิน ควรมีการจัดสัดส่วนของเงินกู้ที่นำมาใช้ในการลงทุน โดยใช้เงินกู้ระยะสั้นและระยะยาวในสัดส่วนเท่าๆ กัน แต่ใช้ลงทุนให้ถูกประเภท ควรปรับปรุงการติดตามลูกค้าที่มีการชำระหนี้เงินช้าอย่างต่อเนื่องให้ชำระเร็วขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดสภาพคล่อง ด้านการบัญชี ควรมีการตรวจสอบบัญชีทุกเดือน โดย ผู้ตรวจสอบบัญชี ควรปรับปรุงระบบการทำบัญชีโดยส่งบุคลากรเข้าฝึกอบรมการทำระบบบัญชี ด้านการจัดการทั่วไป ควรใช้การจัดแผนงานแบบผสมตามผลิตภัณฑ์และสายงาน ควรมีการปรับระบบบริหารแบบครอบครัวให้เข้าสู่สากล แนวทางการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) ที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ตามหลักการบริหารของสถาบันการเงินที่สำคัญมากที่สุดคือ ควรมีการจัดคนเหมาะสมกับงานในแต่ละตำแหน่ง

ผลจากการเปรียบเทียบแนวทางการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) ที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามหลักการบริหารของสถาบันการเงิน จำแนกตามประเภทสถาบันการเงินทั้งโดยภาพรวมและเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบแนวทางการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม (SMEs) ที่เป็นหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ตามหลักการบริหารของสถาบันการเงินเป็น รายข้อ พบว่า แตกต่างกันอยู่ 10 ข้อ ได้แก่ การทำความเข้าใจความต้องการของผู้บริโภคตามรายสินค้า การติดตามการเปลี่ยนแปลงความต้องการของตลาด การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต การออกแบบพัฒนาสินค้าให้สามารถต่อสู้คู่แข่งได้ การวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับแผนการขาย การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง การกำหนดนโยบายในการบริหารการเงินเหมาะสมกับธุรกิจ การฝึกอบรมบุคลากรทางด้านบัญชี การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการบัญชี การกำหนดนโยบายและแผนงานเพื่อเป็นเครื่องมือที่กำหนดทิศทางขององค์การ และการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการอย่างชัดเจน งานวิจัยครั้งนี้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

This thesis aims to study and compare the direction of dealing with SMEs for NPL only in accordance with the managerial principle of financial institution between local and foreign financial institution located in Thailand. The research population comprises 145 financial institution contact persons. Mailed Questionnaires are distributed and the statistic package SPSS v 11 was applied for the analysis of percentage, means, standard deviation and Z – test analysis.

As results, most SMEs industrial business for NPL only are food and animal food industries. The most industries are selected to be support are textile and apparel industries. The most type of products are supplier and accessories goods. Most industrial business are established as company limited. The credit line of most industrial business in NPL is 10 – 50 million baht. The most gender of industrial business owners are male, average aging is 40 – 50 years, highest education is Bachelor degree and have experiences in industrial business more than 8 years. Most industrial business have average workers about 30 – 50 persons, the most sources of fund are local financial institutions. Finance is the major problem of management and problem of NPL for the industrial business. Most industrial business take 1 – 3 years to reorganize debt and proceed by compromise.

In term of marketing management, industrial business owners should have the main purpose of marketing plan for business survival by determining objectives related with demand. They should fix marketing strategy in the present competitive environment by seeking and responding the customer need. In term of production management, industrial business owners

should produce the goods as market demand, should plan the strategy of the industrial business for the total production planning to balance of production and demand by changing the produced rate. In term of human resource management, industrial business owners should organize process of industrial business by determining the skill or knowledge and potential of manpower, the technicians or persons from production department should be continuously trained in the industrial business. In term of financial management, industrial business owners should allocate the fund of investment to the maximization between the short term and the long term in the same ratios but matching with the objective, they should solve the problem of liquidity by improving of bill collection. In term of accounting management, the accounting department of industrial business should be audited by the auditor every month and provide the accounting course for staff's training for the accounting improvement. In term of general management, industrial business should take other department into consideration with matrix organization, should take mostly of systematic improvement into consideration by trying to adjust the family managerial system into international managerial system. The most important direction of dealing with SMEs for NPL only is to match people with the job requirement.

The study reveals difference without the statistic significance at .05 in the direction of dealing with SMEs for NPL only classified by type of financial institution. However, when being compared by items, the difference has been found in 10 items including to know of consumer's demand by product, to monitor of market's demand changing, to develop of production's technology/product design for competition, to adjust production planning related with sales forecast, to develop the product related with the customer's demand continuously, to provide the financial policy related with the business, to train of accounting staff, to use a ready accounting software program, to determine of policy and action plan to be a tool for organization's direction and determine of scope of authority to operate clearly. The statistic significance for the research is set at .05.